



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

11. Ex litteris Cleri Gallicani ad Innocentium X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

care in dubium, cassamque reddere conantur: utque alios efficacius ad id permoneant, primi ipsi exemplo praebunt, &c. &c.

XI. Anno MDCL. Clerus Gallicanus in Comitibus Generalibus epistolâ ad Innocentium X. ita scribit. *Scimus ubi Caput Ecclesiae, ibi totius fidei arcem, totius & disciplina Metropolitim esse.*

Anno MDCLIII. Galliae Episcopi Octoginta quinque, litteras ad Innocentium X. dedere, quibus Janseij propositiones damnari petebant, simulque Pontificiam infallibilitatem insigni testimonio confirmarunt. Verba eorum sunt. *Majores causas ad Sedem Apostolicam referri solennis Ecclesiae mos est, quem fides Petri nunquam deficiens perpetuo retineri pro jure suo postulat. Decennium est, ex quo gravissimis turbis Gallia magno nostro marore commovetur ob librum posthumum & doctrinam Reverendi Cornelij Janseij Iprensis Episcopi. Tales quidem motus sedari oportebat, tum Concilij Tridentini auctoritate, tum Bullae illius, quam Urbanus VII. adversus Janseij dogmata pronuntiavit, & Decreta Pij V. ac Gregorij XIII. in Bajam edita confirmavit. Atq; hujus quidem Bullae veritatem ac robur novo diplomate vendicasti, sed quia nulli sigillatim propositioni certa Censura nota inusta fuit: locus etiamnum aliquis quorundam cavillis & effugio relictus est. Intercludendum autem penitus speramus, si ut precamur sanctitas Tua, quid hac in re sentendum sit, clarè distinctèque desinat. Experta est nuper Beatiudo Tua, quantum Apostolica Sedes in gemino errore profligando Ecclesiae Capitis valuerit auctoritas: continuo sedata est tempestas, atque ad Christi vocem & imperium venti & mare obedierunt. Quamobrem flagitamus Beatissime Pater, ut clarâ, firmâque de propositionum istarum sensu prolata sententiâ, cui Reverendus ipse Jansejus morti proximus opus suum subjecit, caliginem omnem discutias, animos fluctuantes componas, dissidia prohibeas, Ecclesiae tranquillitatem restituas, &c. En Galliae Praefules fatentur: In Sede Apostolica fidem Petri nunquam deficere: Summi Pontificis è cathedra pronuntiantis Decreta hujusmodi esse, ut omnibus cavillis & effugijs locum penitus intercludant: esse vocem & imperium Christi: illis ventos & mare obedire: illis omnem caliginem discuti, animos fluctuantes componi, dissidia prohiberi, &c. Planè evidens omninò est, hæc elogia tam feridè ac meditatò, nec ab adulantibus, sed ab Episcopis, repetita, constare non posse, nisi admisâ infallibilitate. Quomodo enim sententia Pontificis est vox Christi, si erronea? an vox Christi errori est obnoxia? quomodo dissidia omnia & animos fluctuantes componit, si dubia & incerta? Quâ ratione dici potest, illi ventos*

&

& mare obedire, si fideles in causis fidei non tenentur ante Concilium Oecumenicum imperanti, & decidenti acquiescere? an verò major in Romanum Pontificem ventis & mari, quàm Gallis Obedientia, ut cui venti & mare obediunt, obtemperare Galli non teneantur, majorque istis, quàm duobus illis nunquàm sibi constantibus elementis sit adversandi licentia? Denique quò fieri potest, ut fides Petri nunquàm in Sede Apostolica defecerit; si Sedes & Cathedra Apostolica in causis fidei decidendis errare & falli potest, imò aliquando erravit? Agnoverunt ergo Galli, altèque professi sunt Pontificiam infallibilitatem.

Eodem Anno MDCLIII. Galliae Antistites Lutetiae congregati numero triginta praeunte Cardinali Mazarino clarissimè hanc ipsam infallibilitatem & agnoverunt, & scriptis consignarunt. Idque sub Innocentio X. hoc est, sub Pontifice Gallis haud quàm grato, & cujus electioni, ut notum est, palàm adversati sunt, aded, ut Antonius Barberinus gratià excideret, quòd electionem promovisset. Mazarini quòque Cardinalis cum Aula Romana & Pontifice dissidia notiora sunt, quàm ut commemorari debeant, & tamen eo tempore, sub eoque Pontifice, cui Galli palàm offensi erant, praeputuit veritas indignationi, & praeclarissimum testimonium etiam ab iratis expressit. Sic ergo in litteris ad Innocentium X. datis, postquam Jansenij propositiones damnaverat; Galliae Antistites decimà nonà Julij inter alia scripsere: *Quo in negotio illud observatione dignum accidit, ut quemadmodum ad Episcoporum Africae relationem Innocentius I. haeresin Pelagianam damnavit olim; sic ad Gallicanorum Episcoporum consultationem haeresin ex adverso Pelagiana oppositam Innocentius X. auctoritate sua proscripserit. Enim verò vetusta illius aetatis Ecclesia solà cathedra Petri communionem, & auctoritate sulca Pelagiana haeresis damnationi absque cunctatione subscripsit. Perspectum enim habebat, non solùm ex pollicitatione Christi Petro facta, sed etiam ex actis priorum Pontificum, & ex anathematis adversus Apollinarem & Macedonium nondum ab ulla Synodo Oecumenica damnatos, à Damaso paulo ante jactis, judicia pro sancienda Regula fidei à Summis Pontificibus lata super Episcoporum consultatione (sive suam in actis Relationis sententiam ponant, sive omittant) Divinà aq, ac summà per Universam Ecclesiam auctoritate niti, cui Christiani omnes ex officio ipsius quòque mentis obsequium prestare tenentur. Eà nos quòque sententià ac fide imbuti Romana Ecclesia praesentem,*

sentem, qua in Summo Pontifice Innocentio X. viget, auctoritatem, &c. Circa hanc Gallorum Præsulorum epistolam observanda sunt aliqua, *Primo*. Gallicanos Antistites hisce litteris Pontificiam Infallibilitatem apertissime professos esse, cum enim dicunt: *Sententiâ Innocentij hæresin Jansenianam proscriptam esse; omniumque Pontificum Romanorum sententias pro scienda regula fidei summâ Divinâque per Universam Ecclesiam auctoritate niti, eique omnes Christianos ex officio ipsius mentis obsequium præstare teneri.* Planè nihil aliud dicunt, quam Pontificem in scienda Regula fidei auctoritatis esse infallibilis: Auctoritas enim fallibilis, non est Divina, non est *suprema* (cum corrigi ab alia majori auctoritate possit) non est *Regula fidei*, nec illi omnes Christiani mentis obsequium præstare tenentur, alioquin omnes Christiani, & consequenter etiam tota Ecclesia errare posset. *Secundo* fatentur iidem Gallicani Patres, sententias Pontificum non idèò esse certas, quia Ecclesia illas recipit; sed potius Ecclesiam teneri eas recipere, idque quia sciunt regulam fidei, & quia *supremâ ac Divinâ auctoritate nituntur*, sicque antecedenter ad Ecclesiæ consensum certas & infallibiles esse. *Tertio*. Docent quoque contra Maimburgi anilem exoletamque cantilenam, hanc de Pontificis Romani infallibilitate sententiam, non esse novam, recensque in scholis natam; ut ille comminiscitur; sed jam, a tempore Damasi Papæ Apollinarem damnantis (id verò contigit anno Christi 373.) in veteri Ecclesia receptam, imò à sponsione Christi Petro facta. Quid posset rogo efficacius dici? tamen Maimburgus hæc omnia silentio tegit ignoranti similis.

XII. Anno MDCLX. Patres Societatis Collegij Claremontani publicè theses proposuere, quibus Infallibilitatem Summi Pontificis, non tantum in quæstionibus juris, sed etiam in quæstionibus facti defendendas suscepere. Thesis ita sonat: *Christum in Caput Ecclesiæ agnosimus, ut illius regimen, dum in Cælos abiit, primum Petro, tum deinde successoribus commiserit, & eandem, quam habebat ipse infallibilitatem concesserit, quoties ex Cathedra loquerentur.* Datur ergo in Ecclesia Romana *Controversiarum fidei Judex infallibilis etiam extra Concilium generale, tum in quæstionibus juris, tum facti; unde post Innocentij X. & Alexandri VII. constitutiones credi potest librum, cui titulus: Augustinus Jansenij, esse hæreticum, & quinque ex eo propositiones decerptas esse Jansenij, & in sensu Jansenij damnatas.* Sic paucos ante annos Patres Societatis sentiebant, scribebantque,